

Nr 137.

Godkänd av första kammaren den 23 april 1921.

Godkänd av andra kammaren den 23 april 1921.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om utmättningsed m. m.

(Första lagutskottets utlåtande nr 29.)

Till Konungen.

Genom en den 18 mars 1921 dagtecknad proposition, nr 195, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet hållna protokoll, föreslagit riksdagen att antaga bl. a. nedan omförmälda förslag till lag om utmättningsed.

Under återopande av första lagutskottets av riksdagen godkända utlåtande nr 29, varav ett tryckt exemplar bifogas, får riksdagen, som icke kunnat i oförändrat skick godkänna omförmälda lagförslag, anmäla, att riksdagen i anledning av ifrågavarande proposition för sin del antagit följande

Lag om utmättningsed.

1 §.

Har vid utmätning hos gäldenär full tillgång till gäldande av skuld, varför utmätningen skett, icke kunnat anträffas eller har uppgiven tillgång funnits tvistig eller av annan orsak ej kunnat strax till betalning i laga ordning användas, vare gäldenären pliktig att, där borgenären det äskar, upprätta skriftlig förteckning över sina tillgångar samt med ed fästa förteckningens riktighet. Sådan ed kallas utmättningsed.

2 §.

Vill gäldenären avlägga utmätningssed, oaktat yrkande därom icke framställts, stånde det honom fritt.

3 §.

Den, som vill påkalla avläggandet av utmätningssed, skall göra skriftlig ansökning därom hos konkursdomaren i den ort, där gäldenären bör inför domstol svara i mål, som angå gäld i allmänhet. Vid ansökningen föge sökanden i huvudskrift eller bestyrkt avskrift protokoll över den utmätningförrättning, som föranlett ansökningen. Göres ansökning av gäldenär, skall vid ansökningen jämväl fogas förteckning över gäldenärens tillgångar.

Ansökning, som i första stycket sägs, må ej göras senare än sex månader efter det utmätningförrättningen ägde rum.

4 §.

Finner konkursdomaren, att han enligt 3 § ej är behörig att taga befattning med ansökning, som där sägs, eller har sökanden ej iakttagit vad i samma paragraf föreskrives eller kan ansökningen av annan orsak icke upptagas, meddele konkursdomaren genast beslut i överensstämmelse därmed och teckne det å ansökningen.

5 §.

Uptages ansökning, som gjorts av borgenär, skall förhör med parterna hållas inför konkursdomaren å tid och ort, som av honom bestämmas. Konkursdomaren teckne genast å ansökningen föreläggande för gäldenären att inställa sig vid förhöret, beredd att avgiva förklaring över ansökningen, vid äventyr att uraktlåtenhet därutinnan ej utgör hinder för målets avgörande. Nämda äventyr skall utsättas i föreläggandet, vilket ock skall innehålla erinran om att utmätningsseden må avläggas vid förhöret samt anmaning till gäldenären att, om han saknar laga orsak att bestrida ansökningen, personligen infinna sig vid förhöret för att med företeende av förteckning över sina tillgångar fullgöra edgången. Borgenären vare pliktig att minst en vecka före den för förhöret bestämda dagen tillstålla gäldenären ansökningshandlingarna i huvudskrift eller bestyrkt avskrift, så ock att sist vid förhöret till konkursdomaren inkomma med sådant intyg, som i 11 kap. 38 § rättegångsbalken sägs, rörande delgivningen och dagen därför samt återställa ansökningshandlingarna eller inkomma med styrkt avskrift därav. Har

ej borgenären vid förhöret inkommit med bevis, att delgivning skett inom föreskriven tid, eller visat, att hinder för delgivningen mött, och inställer sig ej gäldenären ändock vid förhöret, vare ansökningshandlingen förfallen. Samma lag vare, där icke vid förhöret ansökningshandlingarna återställts eller styrkt avskrift därav inkommit. Har borgenären visat, att hinder för delgivning mött, utsatte konkursdomaren ny dag för förhör.

Skola, enligt vad i första stycket sägs, ansökningshandlingarna eller avskrift därav eller delgivningsbevis tillhandahållas konkursdomaren, må insändande ske med posten, och skall handling, som blivit sålunda insänd, anses hava inkommit å tid, då den mottogs.

6 §.

Över ansökning, som gjorts av borgenär, skall konkursdomaren meddela beslut vid det förhör, varom i 5 § förmäles. Bestrider gäldenären ansökningshandlingen, må dock konkursdomaren, om han på grund av särskilda omständigheter finner det erforderligt, till rätten hänskjuta frågan, om edgång skall äga rum. Har sådant hänskjutande skett, utsatte konkursdomaren dag för målets handläggning vid rätten; och åligge det parterna att utan särskild kallelse inställa sig vid rätten, vid äventyr att parts utevaro ej hindrar nämnda frågas avgörande.

7 §.

Varder av borgenär gjort edgångsyrkande bifallet men kan eden ej genast avläggas, meddele konkursdomaren beslut om tid och ställe, då gäldenären skall, med företeende av förteckning över sina tillgångar, inför konkursdomaren fullgöra edgången. Beslutet skall innehålla erinran om den påföljd, som gäldenärens underlåtenhet att ställa sig beslutet till efterrättelse enligt vad i 8 § stadgas kan medföra för honom.

Är gäldenären häktad eller avlägset boende, må konkursdomaren tillåta honom att fullgöra edgången inför den domstol eller konkursdomare, som är närmast; är gäldenären sjuk, äge konkursdomaren låta honom hemma i sin bostad avlägga eden.

Är gäldenären ej personligen närvarande, då beslut, som i första stycket sägs, av konkursdomaren meddelas, skall konkursdomaren låta delgiva gäldenären beslutet. Är borgenären ej tillstädes, skall han, så vitt ske kan, av konkursdomaren underrättas om beslutet.

8 §.

Underlåter gäldenär av tredska eller eljest att inställa sig å tid och ställe, som bestämts jämlikt 7 §, eller tredskas han att, med företeende

av förteckning över sina tillgångar, avlägga ed, som blivit honom förelagd, må han efter omständigheterna hämtas eller genom häkte tillhållas att fullgöra sin skyldighet.

9 §.

På konkursdomaren ankomme att förordna om vidtagande av åtgärd enligt 8 §. Har gäldenär för tredska insatts i häkte, skall konkursdomaren, då anledning till gäldenärens kvarhållande ej längre är för handen, genast förordna om hans lösgivande.

Varder gäldenären enligt vad ovan är stadgat hållen i häkte, skall kostnaden därför gäldas av allmänna medel.

10 §.

Efter framställning av gäldenär, som på yrkande av borgenär förpliktats att avlägga utmätningssed, äge konkursdomaren, där han finner gäldenären tarva biträde vid upprättandet av förteckning över sina tillgångar, förordna magistratsperson, landsfiskal, rättens betjänt eller annan lämplig person att vid förteckningens upprättande tillhandaga gäldenären.

Gottgörelse till den sålunda förordnade skall gäldas av borgenären.

11 §.

Har gäldenär gjort ansökning om att få avlägga utmätningssed, bestämme konkursdomaren genast, när och var edgången skall, vid äventyr att ansökningen varder förfallen, inför konkursdomaren fullgöras. Bestämmelserna i 7 § andra stycket och tredje stycket sista punkten skola därvid äga motsvarande tillämpning.

12 §.

Då utmätningssed skall avläggas, göre gäldenären först de tillägg till den av honom upprättade förteckningen eller de ändringar däri, som han må finna påkallade, och betyge därefter med ed, att förteckningen (med däri av honom gjorda tillägg eller ändringar) är riktig, så att ej gäldenären veterligen någon tillgång blivit utelämnad.

13 §.

Har gäldenär avlagt utmätningssed, vare han ej pliktig att innan tre år förflutit ånyo avlägga sådan ed, där det ej göres sannolikt, att ny tillgång efter edgången tillfallit honom.

Samma lag vare, då gäldenären avlagt bouppteckningsed i konkurs, som avskrivits jämlikt 185 eller 186 § konkurslagen eller avslutats genom slututdelning utan att icke förmånsberättigade borgenärer erhållit full betalning. I nu sagda fall skall tiden räknas från det konkursen upphörde.

14 §.

Konkursdomaren skall föra förteckning över gäldenärer, som avlagt utmätningsed eller förpliktats att avlägga sådan ed men uraktlåtit att fullgöra edgången. Förteckningen skall upptaga varje gäldenärs namn och bostad, dag, då edgången fullgjorts, samt av rätten eller konkursdomaren i ärendet meddelade beslut eller däri eljest vidtagna åtgärder.

15 §.

Över beslut, som konkursdomaren meddelat i fall, då sådant enligt denna lag ankommer på honom, må klagan föras i hovrätten; dock gånge beslutet, om ej gäldenären därigenom mot sitt bestridande förklarats pliktig att avlägga utmätningsed, utan hinder av förd klagan i verkställighet, där ej förbud däremot från hovrätten kommer.

Denna lag skall träda i kraft den 1 januari 1922.

Stockholm den 23 april 1921.

Med undersätlig vördnad.
